

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 popołudniu („Gazeta Wieczorna”).

Ceny prenumeraty: Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania gazety 2 korony. Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca się 60 halerczy.	Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii: miesięcznie . 2 K 50 h. z dwukrotną 3 K — h. kwartalnie . 7 „ 50 „ wysyłką . . 9 „ — „ rocznie . . 30 „ — „ pocztową . 36 „ — „ W Niemczech miesięcznie 4 K — h W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „	Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petitowy lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz petitowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz 2 kor. Nekrologia za wiersz petitowy 60 hal. — Drobne ogłoszenia po 6 hal. za wyraz, wyrazy tłustymi czcionkami liczą się po wóinie. Numer pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 8 hal.
---	---	---

Nr. 1011.

Lwów, środa 27. listopada 1912.

Rok II.

Sytuacja jest dalej poważna.

Niema powodu do optymizmu. — Prochaska się odnalazł! — Wśród zmiennych nastrojów. — Rokowania znów się rwą.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Wiedeń, 27 listopada.

Ze źródła doskonale poinformowanego i miarodajnego otrzymuje Wasz korespondent następującą ocenę położenia:

Sytuacja nie polepszyła się lecz jest jeszcze dalej poważna, jak poprzednio. Należy z największą ostrożnością przyjmować rozmaite optymistyczne głosy poszczególnych organów prasy, zainteresowanych w takim lub innym nabarwianiu sytuacji („N. Freie Presse” przyp. Red.). Serbia nietylko nie opuściła niczego ze swych żądań lecz poszła w nich o wiele dalej, jak świadczy list Pasicza zamieszczony w „Timesie”.

Serbia dotychczas nie odpowiedziała na przedstawienia Austro-Węgier. Przyznajemy otwarcie, że nam nie zależy zupełnie na szybkiej odpowiedzi ze strony Serbii. Austro-Węgry sprecyzowały jasno i ostatecznie swe stanowisko a termin odpowiedzi nie wpłynęł zupełnie na jego zmianę. Jak długo wojna nie jest zakończona, nie uczynimy kroków stanowczych, po wojnie znajdzie się odpowiednia chwila do akcji z naszej strony. To nasze stanowisko nie jest wpływem jakiegoś zobowiązania lecz naszej samodzielnej decyzji.

Wiadomość o pośrednictwie Niemiec jest zupełnie nieprawdziwa, tak samo ani ze strony Francji ani ze strony Anglii nie proponowano Austro-Węgrom, by zgodziły się na załatwienie kwestyi serbskiej w związku z całokształtem spraw bałkańskich. A zresztą pośrednictwo miałyby wówczas cel i sens jakiś, gdybyśmy opuścić mogli coś ze swych żądań — tymczasem te są minimalne i nie odstąpimy od nich ani na włos.

Co do Rosji zaznaczyć należy, że rząd rosyjski w swych oświadczeniach zachowuje ten sam ton, który brzmiał w berlińskich wywiadach Sazonowa. Zagadką są zbrojenia Rosji, Już Bismarck w swej mowie w dniu 6 lutego 1888 scharakteryzował to jako stary zwyczaj Rosji, że

popierała ona swoją akcyę dyplomatyczną zbrojeniami, by nadać słowom swoim większą wagę. Zapewne i teraz jest ta sama sytuacja. Nie zamierzamy interpelować Rosji o mobilizacyę, gdyż zaostrzyłoby to bardzo sytuacyę. Z całym spokojem przedsięwzięliśmy tylko środki zaradcze przeciw tym krokom. Oczywiście nie mogę powiedzieć, by zbrojenia te były całkiem niewinne. Wiemy, że Rosya sympatyzuje z Serbią ale dotychczas nie uczyniła żadnego kroku na jej rzecz, któryby pogorszył sytuacyę.

Co do konsula Prochaski, mogę oświadczyć, że we wtorek nadeszła autentyczna szyfrowana depesza od konsula Edla ze Skoplje o spotkaniu ich tamże. Depesza zresztą stwierdza, że nic złego nie zaszło. W ten sposób minęło niebezpieczeństwo nagłej decyzji ze strony monarchii.

Mimo to należy oczekiwać dalszych wyjaśnień w tej sprawie, a sam fakt, że urząd nasz zagranicą był tak długo pozbawiony możności bezpośredniego znoszenia się ze swym reprezentantem, jest poważnem naruszeniem praw międzynarodowych.

Co do konferencyi europejskiej zgodzilibyśmy się na nią tylko wówczas, jeżelibyśmy mieli gwarancyę, że nasze żądania będą na niej w zupełności uznane, na inną nie zgodzimy się nigdy.

O propozycyi rosyjskiej, czynionej Serbii co do zamiany Meduy na wolny port i korzystania zeń Serbii — nic oficjalnego w Wiedniu nie wiadomo. Oczywiście na taki projekt zgodzilibyśmy się zaraz, o to tylko idzie, by Serbia nie żądała za dużo terytorjum w Albanii, na co według Pasicza „Timesie” wcale się nie zanosz. Na „korytarz albański” nie zgodziłaby się ani Albania, ani Serbia.

Taki wazki skrawek ziemi byłby kością ciaglej niezgody między obu krajami, dla Serbii byłby za mały a dla Albanii byłby palem w żywym cieple. Taki skrawek w razie wojny nie dałby się obronić, wobec tego Serbia ciągle dążyłaby do rozszerzenia go. To samo my mieliśmy ze

skrawkiem Sandzaku, z którego obok innych także i z tego względu zrezygnowaliśmy, ponieważ w razie wojny nie możnaby go obronić.

Takie załatwienie sprawy przez stworzenie „korytarza do morza” byłoby załatwienie na kilka lat, my zaś pragniemy trwałego pokoju na Bałkanie a nie za 3 lata znów niepokoić naszą ludność przygotowaniami.

Na końcu rozmowy zapytał wasz korespondent informatora o nastrój w Galicyi — na co otrzymał odpowiedź, że do paniki niema najmniejszego powodu.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Freie Presse” pisze o sytuacji: Austro Węgry uczynią stanowczy krok w sprawie autonomii Albanii i portu adryatyckiego dopiero wtedy, gdy ogół warunków pokoju między Turcyą a państwami związkowymi będzie dokładnie sprecyzowany i ułożony. W tym względzie Austro Węgry działają w porozumieniu z Niemcami, Francją, Anglią i Rosyą.

Z kół dyplomatycznych donosi „Presse”, że Rosya dąży do tego, by w porozumieniu z Austro Węgrami ułożyć sprawę żądań serbskich, Niemcy odnoszą się z sympatya do tej akcji. Prawdopodobnie rząd rosyjski proponuje Serbii, by zadowolila się wolnym portem San Giovanni di Medua w autonomicznej Albanii. Przypuszczają, że Rosya cofnie swą pomoc, jeśli Serbia nie zgodzi się na te warunki.

Ogólnie uważają sytuacyę za poprawioną. Zawarcie pokoju na Bałkanie nastąpi wkrótce i przyczyni się do złagodzenia ogólnego naprężenia, a w szczególności odpadnie potrzeba osobnych rokowań między Austryą a Serbią, ponieważ kwestya albańska i portowa nie będą omawiane osobno ale łącznie z całym kompleksem spraw. Gabinety trójporozumienia są przekonane, że konferencya europejska jest nieodzownie potrzebna. Austro Węgry jednak tylko wówczas zgodzą się na konferencyę jeśli otrzymają poprzód gwarancyę, że ich minimalne żądania będą uwzględnione.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Presse” donosi z berlińskich kół dyplomatycznych, że Niemcy zupełnie nie pośredniczyły w sprawie zatargu austro-rosyjskiego. Podobnie fałszywe jest doniesienie o wyjeździe generała Tatiszewa z odręcznym pismem cesarza Wilhelma do cara. Natomiast prawdą ma być, że Francya stara się zapośredniczyć.

